

वतीका

वष्टकः, पुं, (वष्ट एव । स्वार्थे कन् ।) भागः ।
इत्यमरः । २।६।८६ । (वष्ट + ञ्जल् । विभाग-
कर्त्तरि, जि ।)

वष्टः, पुं, (वष्टते इति । वटि उ एकचरे + अच् ।)
अकृतोद्वाहः । खर्चः । कुन्नायुधः । इति
मेदिनी । उ, = ।

वष्टरः, पुं, स्वगिकारञ्जुः । कुकुरस्य लाङ्गलम् ।
करीरकोषः । तालस्य पल्लवम् । पयोधरः । इति
मेदिनी । २, १८८ । तत्र अष्टावकारादौ गणितो-
ऽयम् । किन्तु वटि उ एकचरे इत्यस्मात् अरच्-
प्रत्ययेन निष्पन्नत्वात् इत्यवकारादौ लिखितः ॥

वष्टालः, पुं, शूरयुद्धम् । नौका । खनिजम् । इति
मेदिनी हेमचन्द्रश्च ॥

व(व)ष्टः, पुं, (वनते इति वन् सम्भक्तौ । वन् +
“जमन्नात् डः । ” उणा० १ । १११ । इति डः ।)
अनादृतमेष्टः । तन्पर्यायः । दुस्वप्ना २
दिनमकः ३ शिपिविष्टः ४ । इति हेम-
चन्द्रः ॥

वष्टः, त्रि, (वनते इति । वन सम्भक्तौ । वन् +
“जमन्नात् डः । ” उणा० १।११३ । इति डः ।)
हस्तादिवर्धितः । इति मेदिनी । डे, २४ ॥
वैडे इति भाषा ॥

वष्टा, स्त्री, (वष्ट + टाप् ।) पांशुला । इति
मेदिनी । डे, २४ ॥

वत्, अ, (वातीति । वा + डति ।) साम्यम् ।
तत्पर्यायः । वा २ यथा ३ तथा ४ एव ५
एवम् ६ । इत्यमरः ॥

वत्, अ, खेदः । अनुकम्पा । (यथा, श्रु-
न्तलायाम् । प्रथमाङ्के ।
“क वत् हरिश्चक्राणां जीवितश्चातिलोर्णं
क च निश्चितनिपाता वत्साराः शरास्ते ॥”)
मन्तोवः । विज्ञयः । आमन्त्रणम् । इत्यमरः ।
३ । ३ । २४३ ॥

वत्सं, पुं, (अवतंसयति अवतंस्यतेऽनेन वेति ।
अव + तसि + अच् । घञ् वा । अवस्थालोपः ।)
कर्मपूरः । कर्मभूषणम् । श्रेखरः । शिरो-
भूषणम् । इति मेदिनी । से, ३७ ॥ (यथा,
गौतमो विन्दे । २ । २ ।

“चलितदृग्मात्रलक्ष्मणमौलिकपोलविलोल-
वत्सम् ।

रासे हरिमिह विहृतविलासं
स्मरति मनो मम कृतपरिहासम् ॥”)

वत्सः, पुं, (वनतीति । वन् + “अकन् कष्ट-
ट्टञः । ” उणा० १ । १२८ । इत्यत्र वनतेस्तका-
रान्तादेशः । वत्स इति कापिट्टट्टितिरि-
ञ्ज्वलदत्तोक्ता अकन् प्रत्ययेन साधुः ।) नुनि-
मेदः । इत्युणादिकोषः ॥

वत्सः, पुं, देवदत्तौ । सव्यवाक् । पश्याः । अचि-
रोगः । इति संक्षिप्तसारोणादित्तिः ॥

वतीका, स्त्री, (अवगतं तोकं अपत्यं यस्याः अव-
स्थालोपः ।) अवतीका । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

वत्सत

वत्सं, स्त्री, (वदतीति । वद् अत्तायां वाचि +
“वृत्वदिह्निकमिकपिभ्यः सः । ” उणा०
३ । ६२ । इति सः ।) वचः । इत्यमरः ॥

वत्सः, पुं, (वदतीति । वद् + “वृत्वदिह्निकमि-
कपिभ्यः सः । ” उणा० ३ । ६२ । इति सः ।)

वर्षः । गोशिशुः । बाहुर इति भाषा । तन्-
पर्यायः । श्रुतन्करिः २ तर्णकः ३ । इति वैश्व-
वर्गे नानार्थे चामरः ॥ दोग्धा ४ दोषकः ५
दोषः ६ । इति श्रुत्वरत्नावली । रौहिणीयः ७
बाहुलेयः ८ तन्भुभः ९ । सद्योजातस्य तस्य
पर्यायः । तर्णकः १ तर्णभः २ तन्भुभः ३
कचः ४ । इति जटाधरः ॥ पुत्रादिः । इति
मेदिनी । से, ११ । वाह्या इति भाषा । (यथा,
भागवते । ४ । ८ । ११ ।

“न वत्स । श्रुपतेर्धिर्णं भवानारोपुमर्हति ।
न श्रुती मया यत् त्वं कुञ्जावपि वृषाम्ब ॥”
दिवोदासपुत्रः । दुमानिवादीन्वस्य नामा-
न्तराणि । यथा, भागवते । ६ । १७ । ५—६ ।

“तन्पुत्रः केतुमालस्य यज्ञे भीमरथस्ततः ।
दिवोदासो दुर्मांसजात् प्रतर्हन् इति स्मृतः ॥
स एव शक्रजित् वत्स ऋतध्वज इतीरितः ।
तथा कुवलयान्ते प्रीत्तोऽलकादयस्ततः ॥”
देशभेदः । यथा, कथासरित्सागरे । ६ । ४ ।

“अस्ति वत्स इति ख्यातो देशो दर्पोपशान्तये ।
स्वर्गस्य निर्मितो धात्रा प्रतिमल्ल इव चितौ ॥”)

वत्सकं, स्त्री, (वत्स + संज्ञायाम् इदार्थे वा कन् ।)
पुष्पकासीसम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विव-
रणमस्य पुष्पकासीसशब्दे ज्ञातयम् ।)

वत्सकः, पुं, (वत्स + कन् ।) कुटजः । इत्यमरः ॥
(अस्य पर्यायो यथा,—
“कुटजः श्रुतपर्यायो वत्सको गिरिमल्लिका ।
कुटजस्तत्फलश्चेन्नयवश्चापि कलिङ्गकः ॥”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

तथान्यः पर्यायः ।
“कुटजः कुटजः कौटो वत्सको गिरिमल्लिका ।
कालिङ्गः श्रुतशस्त्रो च मल्लिकापुष्प इत्यपि ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
इन्द्रवधः । इति राजनिर्घण्टः ॥

वत्सकबीजं, स्त्री, (वत्सकस्य बीजम् ।) इन्द्र-
वधः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,—
“बीजं वत्सकबीजं च निम्बभूनिम्बमार्कवम् ।
चित्रकं रोहिणीं पाठां दार्चनीं ततिविधं
समाम् ॥”
इति वैद्यकचक्रपाणिचंयदे च्चरातिसारे
योगाद्यचूर्णे ।)

वत्सकामा, स्त्री, (वत्सं कामयते इति । कम् +
अच् । टाप् ।) वत्साभिलाषिनी गौः । तन्-
पर्यायः । वत्सला २ । इति राजनिर्घण्टः ॥
पुत्रादिकामा स्त्री च ॥

वत्सनरः, पुं, (प्रथमवया वत्सः । “वत्सोऽन्वर्धमेभ्य-
श्चेति ॥” ५।६।१२ । इति टरच् ।) प्राप्रदमनकाज-
गवः । दोयाने बाहुर इति भाषा । तत्पर्यायः ।

वत्सना

दस्यः २ । इत्यमरः । २ । ६ । ६२ ॥ दुर्दान्तः ३
गङ्गिः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥

वत्सरो, स्त्री, (वत्सतर + ङीप् ।) वृषोक्तर्गे
वृषपत्नीत्वेन कल्पिता त्रिहायणी गौः । यथा,
कात्यायनसूत्रम् । पयस्विन्याः पुत्रो येषे च
रूपवान् स्यात् तमलङ्कृत्य यथमुखाश्चतस्रो
वत्सतयंस्ताञ्चानङ्कृत्य एनं युवानं पतिं वो ददानि
तेन क्रीडन्तीश्चरथ प्रियेषु मनः साप्रलभुवा
सुभगा रायस्योवेषु समिषा मरेम इत्येतयेव
ऋचोत्सृजेरिति । ऋगर्षस्तु हे वत्सार्थी
वो युष्माकं एनं युवानं पतिं स्वाभिर्न ददाः नीत्युक्तं
प्रार्थयामि तेन वृषेण सष्ट क्रीडन्तीः खेलन्त्य-
श्चरथ भ्रमथ हे वत्सतर्थी यूयमपि मानः
नास्मन्स्वत्वविषया भविष्यथ किन्तु मया
व्यक्त्याः । वयं वृषस्य वत्सतरीणाञ्च त्वागेन
रायस्योवेषु धनसम्पद्धा साप्रलभुवा सप्रलम्ब-
थापकेन इषा अग्नेन च सम्मदेम दृष्टा भवामः
सुभगा लोकास्य प्रिया इति सम्मदेम इति
भविष्यत्साम्ये वर्षमान इति पाणिनिस्वर-
साङ्गवियदर्धे वर्षमानः ॥ * ॥ वत्सतरीन्विशि-
वयति स्मृतिः ।

“अयतो लोहितापत्नी पार्श्वार्थां नो लपाहरे ।
एष्टतस्तु भवेत् ऋष्या वृषभस्य तु मोचये ॥”
तासां वयःप्रमाणं यथा,—

“त्रिहायणीभिर्धन्याभिः सुरूपाभिः सुशो-
भितः ।

सर्जोपकरणीपेतः सर्वशस्यचरो महान् ।
उत्सृष्टयो विधानेन श्रुतिस्मृतिनिदर्शनान् ॥”

इति सुहितस्त्रे वृषोक्तर्गविचारः ॥
वत्सनाभः, पुं, (वत्सान् नभति हिनस्तीति ।

नभ हिंसायाम् + “कर्मण्यङ् ॥” ३ । २ । १ ।
इत्यङ् ।) विषट्त्वविशेषः । इत्यमरः १।८।११ ॥

स तु स्यात्परविषभेदः । प्रायो वत्सान् नभति
हिनस्ति वत्सनाभः गन्ध ग हिंसे ऽत्तु वञ्जति
यन् । वत्सस्य नाभिरिव वत्सनाभः ष्यः अनित-
श्चेति न वृद्धिः अयं सिन्धुवारपन्नसदृशपन्नः ।
इति भारतः ॥ * ॥ (यथा, हरिवंशे । २२३ ।
६५ ।

“वदन्ना वत्सनाभाश्च पनसाश्चन्दनैः सह ॥)

तन्पर्यायः । अस्तम् २ विषम् ३ उग्रम् ४
महौघम् ५ गरलम् ६ मारणम् ७ नागः ८
स्तौत्रकम् ९ प्राणहारकम् १० स्यावरादि ११ ।
अस्य गुणाः । अतिमधुरत्वम् । उष्णत्वम् ।
वातकफकृच्छरकृष्णवातनाशित्वम् । पित्त-
सन्नापकारकत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

अस्य स्वरूपनिरूपणं यथा ।

“सिन्धुवारसङ्कपत्रो वत्सनाभ्याङ्गितस्तथा ।
यन्पार्श्वेन तरोर्वृद्धिर्वत्सनाभः स भाषितः ॥”
तस्य सामान्यगुणा यथा ।

“विधं प्राणहरं प्रोक्तं अवायि च विक्राधि च ।
आमेयं वातकफदृष्ट्योगवाहि मदावहम् ॥”
अवायि सकलकायथापनपूर्वकपाकगमनशीलम् ।